

BRIEF INFORMATION ABOUT THE THESES/PROJECTS

Student's Name	Didem Alıcı
University	İstanbul Bilgi University
Graduate Program	MA in (Clinical) Psychology
Entry Year to the Program	2006
Graduation Year	2008
Master's Thesis or Project	Project
Title of the Thesis/Project	Promoting Attachment in Caregiver-Infant Relationship (PACIR) in an Institutionalized Care Giving Setting: Training and Supervision Groups with Caregivers of One-to-Three-Year-Olds
Advisor's Name	Dr. Zeynep Çatay Çalışkan
Total Number of Pages	237
Total Number of References	40
Abstract	<p>The aim of the present study was to describe the planning, implementation and impact of a training and supervision group work with caregivers for one-to-three-year-olds raised in an institutional setting in Istanbul. An attachment focused psychodynamic view on child development was used as the guiding theoretical framework for the intervention. The content of the group work was designed specifically to increase the caregivers' sensitive responsiveness and attunement to the children in their care, thereby raising the quality of caregiver-toddler connection and relationship. The group work was also intended to give the caregivers an opportunity to realize, verbalize and process their own feelings, which would lead to a decrease in their stress and burnout. Moreover, the training was expected to enhance the caregivers' sense of efficacy and job satisfaction. A total of 12 caregivers in morning and afternoon shifts participated in the project in two separate groups. Each group met for a total of 20 weekly 80-minute sessions. Theoretical information was blended with expressive and experiential methods, including in-group and homework exercises. Projection, projective identification, splitting, denial of feelings were observed as the dominant defense mechanisms employed by the caregivers. Towards the end of the group work these defenses were replaced by more functional coping mechanisms, such as accepting emotions in self and others with empathy, mirroring, and metallization. The competitive and hostile behavior among some group members was transformed into empathic acceptance and cooperation. As the caregivers' initial inability to calm, control and connect with the toddlers was changed into sensitive connection and discipline, both the toddlers and their caregivers found increased satisfaction in the mutual relationship. This contributed to the heightened sense of competence and lowered level of stress and burnout in the caregivers. The children were also reported as having less behavioral and emotional problems, and a growth spurt in their language development was noted.</p>
Tezin/Projenin Başlığı	Çocuk-Bakıcı Bağlanmasını Desteklemek Amacıyla Çocuk Esirgeme Kurumunda Bir-Üç Yaş Çocuklarına Bakım Veren Bakıcılar ile Yapılan Eğitim ve Süpervizyon Grup Çalışması
Türkçe Özet	<p>Bu çalışmanın amacı İstanbul'da kurum bakımında yetişen bir-üç yaş çocuklarına bakım veren bakıcılar ile yapılan eğitim-süpervizyon grup çalışmasının planlama, uygulama aşamalarını ve etkisini anlatmaktır. Çocuk gelişimine bağlanma odaklı psikodinamik bakış, uygulamaya yön veren teorik çerçeve olarak seçilmiştir. Grup çalışmasının içeriği belirlenirken bakıcıların çocukların duygusal ihtiyaçlarına karşı farkındalıklarını ve duyarlılıklarını artırarak bakıcı-çocuk ilişkisinin kalitesini yükseltmek amaçlanmıştır. Grup çalışmasının bakıcıların kendi duygularını fark etmeleri, bu duyguları dile getirmeleri ve işlemleri için bir fırsat sağlayacağı da</p>

öngörülmüştür. Böylece bakıcıların streslerinin ve tükenmişlik hislerinin azalacağı varsayılmıştır. Ayrıca verilen eğitim sayesinde bakıcıların özyeterlilik ve iş tatminlerinde bir artış olacağı düşünülmüştür. Sabah ve öğlen vardiyalarında çalışan bakıcılardan 12'si iki ayrı grup halinde yürütülen projeye devam etmiştir. Her grup haftada bir 80'er dakikalık 20 oturuma katılmıştır. Teorik bilgi dışavurumcu ve deneyimsel yöntemlerle harmanlanarak sunulmuş, grup ve ev ödevi alıştırılmaları ile desteklenmiştir. Yansıtma, yansıtımlı özdeşim, bölme ve duyguları inkar, bakıcıların en çok kullandıkları savunma mekanizmaları olarak gözlemlenmiştir. Grup çalışmasının sonlarına doğru bu savunmalar yerlerini duyguları empatik bir biçimde kabul etme, aynalama ve duygu-düşünce-davranış arasındaki bağları kurabilme gibi daha işlevsel baş etme yöntemlerine dönüşmüştür. Bazı grup üyelerinde görülen çekışmeci ve düşmanca tavırlar, yerini empatik kabul ve işbirliğine bırakmıştır. Bakıcıların grubun başında çocukları sakinleştirme, kontrol etme ve onlarla yakınlık kurma konusundaki yetersizlikleri, bağ kurabilme ve duyarlı disipline dönüştüğünde hem çocukların hem de bakıcıların karşılıklı ilişkiden daha fazla keyif aldıkları görülmüştür. Böylece bakıcıların özyeterlilik hisleri artmış, stres ve tükenmişlik hisleri ise azalmıştır. Ayrıca çocuklarda rapor ettikleri duygusal ve davranışsal sorunlarda bir azalma olduğu görülmüş, çocukların dil gelişiminde bir sıçrama yaptıkları kaydedilmiştir.